140
138
144
134
149
129
189
089
239
039

cujus Antilogarithmum 8926, adde semidiametri circelli formæ IV. 47′.10″ Logarithmo 429035; summa 437961 ut Logarithmus, dat Prosthaph. 43′.6″, subtrahendam Obliquitati mediæ hujus formæ 24°.17′.40″: restat obliquitas tanquam per librationem in circelli diametro 23°.34′.34″. Sed quia statuitur non librari, sed circumire in circello: ejus diametri Logarithmum eundem adde Argumenti jam Logarithmo 905 49, fit summa 519584 asservanda ad sequentia, sed quæ jam ex Tabella correctionis exhibet 7″, corrigenda obliquitati modo inventæ librati: ita fit correcta hujus modi Obliquitas 23°.34′.41″.

Compara obliquitatem formæ 2, quæ ad proximè posteriorem annum 894, exhibet eandem; ergò ipso anno 883 circiter 23°.35′.

Supputare Prosthaphæresin Æquinoctiorum.

PRÆCEPTUM 187. SI vel nulla est revera mutatio Obliquitatis Ecliptica, vel talis; ut polus Ecliptica temporariè libretur in coluro solstitiorum; hoc inquam posito, nulla neq; prosthaphæresis Æquinoctiorum motus est exquirenda. Sin autem ponimus, Polum dictum circumire in circumferentia circelli, secundùm unam ex quinq; formis: tunc nascitur etiam hæc prosthaphæresis motus Æquinoctiorum: quæ in prima forma exhibetur jam computata ad interstitia 74 annorum, quibus Argumentum obliquitatis denis gradibus crescit: sed scrupulosius sic potest exquiri communiter in omnibus formis.

Sint initio in promptu. 1. Argumentum Obliquitatis, 2. Obliquitas incorrecta, 3. Aggregatum excerpendæ correctiunculæ. Ab hoc igitur Aggregato auferillius Obliquit. incorrectæ Logarithmum; residuo vicissim adde Antilogarithmum Obliquitatis mediæ, quod in summa prodit, quæsitum in Canone ut Log-us, monstrabit Prosthaphæresin, quæ titulum addendæ gerit in primo semicirculo Argumenti Obliquitatis, subtrahendæ in secundo.

Ut quia prius erat Aggregatum 519584, & Obliquitas incorrecta, 23°.34′.32″. ejus Logar. 91640 subtrahe; restat 427944. Ad hoc residuum adde Obliquitatis Mediæ Antil. 92337. Summa 437217, inter Logarithmos Canonis quæsita, exhibet 43′.27″, Prosthaphæresin æquinoctiorum quæsitam, secundùm formam quartam, ad quam supra pertinebat hoc Aggregatum & Obliquitas media. Et quia Argumentum Obliquitatis est ex primo semicirculo, sc. 156°.9′: quare hæc Prosthaphæresis Æquinoctiorum est addenda. In forma verò primâ Prosthaphæresis ut vides, exhibetur circiter 27′. Add.

Quo die cujusque anni ante vel post Christum contingat æquinoctium.

PRÆCEPTUM 188. SUPRA Cap. XXX. in descriptione Tabulæ subsidiariæ motuum Solis, didicisti obiter, computare diem æquinoctij veri; sed suppositum erat, puncta æquinoctialia sub fixis æqualiter retrò repere; quia Præcessionis hujus inæqualitas incerta est; certè tanta non est, quantam Copernicus tradidit. Vide Progym. Tychonis Tom I. Nunc hoc capite, cùm ex forma Obliquitatis quintuplice, totuplex etiam enascatur Prosthaphæresis Æquinoctiorum; præceptum igitur computandi Diem & horam Æquinoctij tradendum est generale: cujus certitudo æstimanda est ex ipso dogmate cujusq; formæ. *Præcept. 139* *fol. ejus 36.*

Ex Tabulis motuum mediorum Solis, ad annos datos completos, collige motum Solis medium, & locum Apogæi, vel ejus loco Anomaliam annuam. Tunc motui medio adde tot mensium, dierum, & horarum motum medium, quoad vel circulus fuerit completus, pro æquinoctio verno, vel insuper semicirculus, pro Autumnali. Ita constitutum erit tempus æquinoctii medij. Tunc per Anomaliam Solis vel collectam vel formandam per Apogæum & motum medium, excerpatur Prosthaphæresis ☉ cum suo titulo, per eandem & diurnus & horarius Solis ex subsidiarijs. Quòd si nulla ponitur fieri prosthaphæresis Æquinoctiorum, sola æquatio Solis dividatur per diurnum & horarium: ita prodibunt Dies Horæ & minuta, addenda ad tempus æquinoctij medij, si subtrahenda erat æquatio, subtrahenda si hæc addi deberet: ut habeatur tempus æquinoctij veri. Sin autem statuitur aliqua Prosthaphæresis æquinoctiorum, quæratur illa secundum unam ex quinq; formis, quæ placuerit, omnes enim dubię sunt. Hac Prosthaphæresi constitutâ, pensatio fieri debet in motu Solis, ut quod Prosthaphæresis ista dempsit, vicissim mutatio motus medij reponat nostro tempore. Cumque Pensatio in IV. & V. formis suam habeat Epocham, hæc quidem semper est Sub: Pensatio semper Add: Prosthaphæresis, ut & Æquatio Solis, nunc Subt: nunc Add. Itaque quatuor ista si fuerint ejusdem tituli, conjungantur in unam summam, sin diversorum, minora ejusdem tituli à majoribus subtrahantur, residuum insigniatur titulo majoris. Sic tandem vel summæ vel residui hujus fiat divisio per diurnum vel horarium Solis, & quotientis applicatio ad tempus æquinoctij medij, titulo divisi contraria, ut prius. *Per præc. 81.* *Per præc. 95* *Per præc. 142* *Per præc. 186* *In calce fol. 104. subscriptam.*

Exemplo esto æquinoctium Hipparchi anno 147 ante Christum observatum: colligimus eo anno incunte Apogæum in 5°.49′.45″ ♊, Solis medius in 9.7.28.31. Februarius anni communis addit 1.28.9.11. & fiunt 11.5.37.42. Dies 24 addunt 23.39.20. Fiuntq; 11.29.17.2, residuus ad impletionem circuli est motus Horarium 17.26.24. Hinc ad Apogæum, Complementum Anomaliæ numeratur 65°.50′, quod dat Æquationem 1°.5′.52″ addendam: invenitur autè eodem anno 147 Prosth: Æquinoctiorum 10′.36″ subtrahenda. Vicissim quia annus 147 ante Christum distat ab Epocha creationis 3853 annis, per hoc intervallum colligitur Pensatio primæ formæ 11′ addenda sine Epocha. Compositis igitur addendis, & subtracto, quod est subt: residuus est 1°.52′.18″. qui divisus per diurnum ☉ 58′.10″, facit D.1.H.22.20′, subtrahenda tempori æquinoctij medij: ut fiat verum æquinoctium, anno 147, currente die 23 Martij, Horis à meridie Uraniburgico 19°.6′.24″, secundùm hanc primam formam Prosth. Æquinoctiorum, differens ab eo, quod sine Prosthaphæresi computamus,

Ende

Anfang

© Stadtbibliothek Ulm, 2018. Signatur: MNV 596;